

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

DIRECTOR:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apare sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

Barbarii, cari nu se pot uita.

La mormântul celor 44 de moți arși pe rug în comuna Beliş, 1918. — Unii dintre călăi trăesc. — Ce povestesc martorii oculari.

În luna trecută s'a oficiat un parastas la locul unde au fost arși de vii cei 44 moți, martiri ai neamului românesc. Impresionanta solemnitate a fost cu atât mai măreață, mai înălțătoare, fiindcă la acel parastas, deși comuna Beliş se află la isvorul Someșului, la o depărtare de 15 km. dela gara Călățele, unde duce un drum foarte prăpăstios, totuși au luat parte și P. S. S. episcopul Nicolae al Clujului, A. Popa, prefectul județului, Dr. Isaicu redactorul revistei „Infrățirea Românească”, căpitan inv. Șiancu și alți mulți intelectuali din Cluj și jur precum și 15 preoți și corul teologilor din Cluj.

După serviciul religios oficiat de însuși P. S. S. Episcopul înconjurat de d. protopop Munteanu din Huedin și 15 d. preoți, s'au ținut prea frumoase și patriotice cuvântări și apoi a urmat o masă comună.

Iată ce povestește un moț cu numele Todea Gh. Dadu și alții cari au văzut cu ochii înfrățitorile barbarii ale ungurilor din 1918:

— „Înapoiat din război, eram îngrijitor la castelul lui Urmanczy, când a sosit o companie de soldați sub comanda căpitanului Ditrich. Ei au fost trimiși de stăpânul castelului, Urmanczy, care se găsea la Budapesta. Soldații erau trimiși ca să facă ordine, căci se șvonișe că moții dela Beliş s'au datat la desordine și Urmanczy se temea să nu fie pradat castelul.

Venirea soldaților a fost anunțată prin împușcături, căci pe drum ei au împușcat pe orice român pe care îl întâlneau.

Sosind la castel, unul cu numele Böhm (se zice că el și acum

se află în serviciul întreprinderii forestiere din Călățele) a spus soldaților, arătând spre mine:

— „Acesta trebuie împușcat!”
Alături de mine se găsea Ana Pripion, o femeie din sat, care era sortită și ea să moară.

După malle rugămintă, spunându-le că am 8 copii, soldații au renunțat de a mă împușca, dar conducătorii lor m'au luat cu ei și m'au forțat să repar firele telefonice deranjate. M'am urcat pe stâlpi atât de subțiri, încât s'au îndoit cu mine, dar era în joc viața mea.

Mergând cu soldații după mine, cu baioneta la armă, dealungul drumului, am văzut cu groază oameni din sat și străini, împușcați și rezemați de stâlpi. Unii dintre ei aveau câte o sticlă în mână, pe care le-o pusese în mâinile lor soldații, după ce i-au împușcat, bătându-și astfel joc de ei.

Am sosit la fața locului, unde astăzi se găsește crucea. Atunci, în acel loc ardea o magazie și un jeratec înalt de un metru răspându o căldură ca în iad. A fost trimisă de căpitan o căruță pe străzi să adune pe cei împușcați. Ne-au adus 25 de trupuri de moți.

Căpitanul s'a răstit atunci la mine:

— „Pe aceștia ai să-i arunci în foc sau vei fi și tu împușcat!”

Intr'o clipă mă trecură fiorii morții. Cadavrele pline de sânge mă făcuseră să mă gândesc la copiii mei, cari ar putea rămâne orfani, dacă m'ași împotrivi.

Tremurând, și nemai știind ce fac, am luat unul și l-am aruncat în foc.

În căldura îngrozitoare, corpul nefericitului s'a umflat într'o clipă, apoi a început să sfârșie și în câteva momente s'a răspândit un miros pe care nu am să-l uit niciodată, care m'a seos din minți de groază.

Am luat apoi pe al doilea, apoi pe al treilea. Unii dintre ei mai mișcau. Parcă simțeam că se împotrivesc, că mă privesc cu ochii

plini de rugămintă. Ezitam. În momentul următor simții în coaste vârful ascuțit și rece al baionetei. Am ridicat corpul, am întors capul în altă parte și i-am dat drumul în jăratec. Câte un ultim geamăt înfiorător se mai auzi, apoi sfârșitul cărnei ce ardea.

Așa am aruncat în foc 25 corpuri. În urmă au mai fost aruncate în jăratec și alte corpuri. Am auzit că au fost aruncați în foc și oameni vii. Cu totul știu că au fost arși 44 moți, mulți dintre ei numei răniți. Dar nimeni nu se uita dacă mai trăesc.

Se spunea că soldații au venit să facă rânduială în comună. Dar aci nu era nici o nevoie de a se pune rânduială. Cei ce au furat și au jefuit, au fost soldații. Mie mi-au luat ceasul din buzunar.

Gavril Abrudan, de 60 de ani, ne povestește că moții din Beliş și din comunele din jur îngrozii au fugit prin păduri.

Căzuse zăpada și era frig. Fără mâncare, cu un strat de zăpadă de un lat de palmă pe ei, au stat timp de trei săptămâni prin codri. Nici foc nu au îndrăznit să aprindă, de teamă să nu fie descoperiți.

După trei săptămâni a fost prins și el și dus la Cluj. Trecură prin fața locului unde este crucea și atunci ardea încă focul și se vedeau încă oasele albe printre jăratec.

Un alt moț din comună, Mihail George al Viloaei, în vârstă de 32 de ani, ne-a spus următoarele:

— „În timpul ce s'au petrecut grozăviile dela Beliş, mă înapoiasem din Rusia, unde am stat timp de patru ani, fiind prizonier de război.

În ziua de 7 Noembrie 1918. am văzut sosind în comună o companie de soldați. Sosind la castel, ei au așezat trei mitraliere în turnul castelului și pe urmă au început vânătoarea de oameni prin sat și prin împrejurări. Nici unul dintre cei ce erau găsiți pe drum nu au fost întrebați nimic, ei împușcați imediat fără vorbă.

Văzând ce se petrece, am fugit să trec la Mărgău, unde auzisem că se formează gardă românească. Peste noapte m'am adăpostit la o mătuse. A doua zi de dimineață însă văd că se apropie mai mulți soldați unguri; între ei se găsea tatăl meu. Pe urmă am aflat că spre a mă găsi,

tatăl meu a fost prins și bătut crunt, fiind forțat să spună unde mă găsește.

Văzându-i, am fugit în spre pădure.

Fiind prins, s'au năpustit cu toți cu pațul puștii pe mine. Nu mai știu cum m'am întors în comună. Eram plin de sânge. Din cap, din brațe, curgea sângele șiroaie.

În urmă am aflat, că eram acuzat, că aș fi omorât un jidan. Sub pază strictă împreună cu Gavril Abrudan am fost trimis la tribunalul din Cluj. Aci însă s'a dovedit că acuzarea era mincinoasă și că a fost născocită numai spre a se putea motiva sălbăticiile ungurești și am fost pus în libertate.

În anul următor, adică în 1919. primăvara, a sosit în comună noastră un ofițer român și un ofițer francez, spre a face anchetă asupra sălbăticiilor de la Beliş. Țin minte, că deși trecuse aproape o jumătate de an, nimeni nu se apropiase de locul groznic unde au fost arși atâția oameni. Am răscolit prin ceaușe și am mai găsit o sepe pe cari le-am dat anchetatorilor.”

Iată câteva din groznicile evenimente din 1918, cari caracterizează îndepărtate suferințele în cari au trebuit să trăiască românii din Ardeal, asuprași o mie de ani de către un popor de o sălbăticie asiatică.

Noi conșturăm autoritățile românești să caute dacă în adevăr s'ar găsi și acum călăul Böhm în serviciul întreprinderii forestiere din Călățele; la fel să-l să-l caute și să-l alle pe al 2-lea călău Dumitru Kranesován zis Béla care în prezent este tăietor la croitoria Neumann din Cluj, și care povestea laudându-se, cum i-a împușcat pe nefericiții de moți împreună cu alți tovarăși de al lui.

Aceste bestii trebuie trase la răspundere și pedepsiți cu moarte, fiindcă fiecare picătură de sânge român nevinovat cere răzbunare. Altfel blăstămul neamului va cădea asupra autorităților, cari nu-și fac datoria.

Avrăm Iancu.

Pentru desmeticirea francmasonilor români.

(urmare)

„În acest din urmă caz, să ai grija de a exagera forma protestărilor în contra regimului social, economic, politic și religios actual, astfel că, odată ridicat și răscolit tere-nul popular prin atari exagerațiuni, să poți semăna adevăratele noastre doctrine, care în așa împrejurări vor avea un caracter într'adevăr moderat.

„Nu te preocupa prea mult de schisme, de diviziuni, de sfășieri cari ar putea să se producă, nici de rivalitate sau de ambițiunile particulare cari ar putea să se ivească.

„Nu da decât o importanță secundară chestiunilor de formă de guvernământ, competițiunilor de dinastii, rivalităților de puteri.

„Dar respinge fără milă și combate până la moarte, fără nici o crutare, prin toate mijloacele ce îți punem la dispoziția ta, cutare clasă din societate, cutare influență politică, cutare autoritate guvernamentală, cutare personaj princiar, cutare individualitate marcantă, care împotrindu-se nouă fie ca adversar al Revoluției sociale, fie ca apărător al ideii sau al societății creștine, ar forma printr'o astfel de purtare o piedică sau ar întârzia împlinirea misiunii noastre sociale.

„Această misiune socială pe care Șeful nostru suprem ni-a încredin-

țat-o, suntem aproape de a o fi îndeplinit.

„Cum Dumnezeu nostru nu este nici substanță, nici corp, nici suflet, nici creator, nici tată, nici verb, nici iubire, nici diavol, nici mântuitor, nici nimic, noi am robit Biserica puterii laice și am răsturnat puterea temporală a Papii, așteptând și răsturnarea puterii lui spirituale.

„Cum suntem ziditorii noului Templu al fericirii Omenirii, și cum pentru a construi trebuie a începe prin a dărâma, prin a distruge actuala stare socială, noi am suprimat învătământul religios, noi am desființat Dreptul Internațional.

„După ce am răsturnat puterea temporală a Papii, inamicul nostru

infam și de moarte, prin ajutorul Italiei și al Franței, noi vom slăbi Franța, care susține puterea spirituală a Papii, prin concursul puterii noastre și al Germaniei.

Și o zi va sosi, când după împărțirea integrală a Europei în două Imperii, German în Occident și Rus în Orient, Francmasoneria le va uni într'o singură împărăție, cu Roma drept capitală a Universului întreg.

„Șeful nostru Suprem va domni singur peste lume și Francmasoneria, așezată pe treptele tronului său, va împărți cu el Atotputernicia.

Pe cât este de mare și orbitor prin lumină acest scop suprem, pe care și-l trecem strălucitor pe dinaintea ochilor, atât de mari și răbdătoare trebuie să fie străduințele și

NU VREM!

Nu vrem vărsări de sânge, bubuituri de tunuri și moarte fără rost. Nu suntem pentru răsvrătiri de rând, pentru războaie necugetate, ce aduc în urmă sărăcie și mizerie.

Am fost și vom fi, un popor liniștit, muncitor și drept credincios al păcii. N'am provocat nici când războiul, n'am pescuit în apă tulbure situațiuni și n'am țesut în umbră pânza diabolică, a intrigilor de culise, cu desnodământul fatal, războiul.

Trecutul ne este martor. Liniștiți, ne-am căutat de treburile noastre, veghind. Tot trecutul nostru este'n veșnică apărare. Ne-am apărat de hoardele barbare, ne-am apărat de Turci, Greci și ne-am apărat și am desrobot frații noștri.

N'am râvnit la bunul altora și n'am luat nimănui liniștea din țară și pâinea poporului. Alții au venit la noi, alții ne-au luat din casă pâinea și alții ne-au adus în țară lacrimi și dureri.

Noi am știut atâta: „Să ne apărăm!” și de aici înainte vom ști să ne apărăm, de acei ce cred și fac din război un idol al nimicimei lor.

Evenimentele în curs și svonurile de prin ziare, ne fac să amintim maghiarilor că vai și amar va isvorii din apărarea și mânia românilor. Acel care ne va tulbura liniștea muncii noastre, nici în groapă nu va scăpa. Vom arăta lumii, că pe cât suntem de dreți ai păcii europiei, pe atât de aspri suntem când pedepsim pe criminalii, ce doresc războiul!

...Se agită ideea restaurării lui Otto, lucru ce este în contra tratatului dela Trianon. Maghiarii o știu aceasta și cu toate acestea, cu lingușiri, cu mijloace lipsite de orice demnitate și cavalerism, caută să câștige simpatia marilor puteri, ca să fie ajutate în îndeplinirea gândurilor criminale.

Și după ce au lins fără rușinare tălpile lui Mussolini, se zice că au primit promisiuni dela Italia Pacifică(?) că ea le va trimite 35.000 soldați, deghizați în turiști, pentru a fi gata să ajute restaurarea lui Otto. Sărmanii Unguri, nu sunt în stare s'o facă singuri!

Ori aceasta nu se poate îngădui, căci atunci ar însemna știrbirea tratatului dela Trianon, și tocmai lucrul acesta îl dorește ungurii.

Să nu credeți, că doar nemărginita dragoste pentru Otto, îi îndeamnă la asemenea fapte. Nu!

În prostia lor, cred că odată știrbit tratatul, s'ar putea știrbi și alte puncte d. ex. „frontierile”. Aici e buba.

Nu gândul că l'ar aduce pe Otto și că ar cere revizuirea frontierelor ne revoltează ci mijloacele prin cari voesc să ajungă aici.

Lipsiți de cel mai elementar cavalerism, se ciculesc, cu lacrimi de crocodil, pe la statele vecine, cu gând să le câștige ajutorul, simulează o stupidă dragoste pentru Otto, ca să-l facă un manechin trecător, cu scopul să știrbească tratatul și apoi printr'un proces monstru la Liga Națiunilor (natural cu date false) să câștige și revizuirea frontierelor.

Frumos plan și pe cât de frumos pentru ei, pe atât de murdar pentru liniștea Europei.

Popor maghiar născut în stepele Asiei, care și-a croit drumul prin vicieșuguri, prin minciună și prin furtașag, astâmpără-te!

Nu uitați că tot din intrigile voastre, a izbucnit războiul mondial și astăzi dacă provocati e un semn al sfârșitului vostru.

Acel care astăzi mai doarește sau provoacă războiul e un criminal și criminalii se pun fără discuție la zid. În spiritul vremii de astăzi, nu este nici milă, nici umanitate pentru stărpiturile, ce mai văd în războiu, întorsătura fericită a soartei.

Nu vrem războiu dar vom apăra integritatea tratatelor de pace și vom ști să pedepsim pe acei ce se căsnesc să aprindă din nou focul războiului mondial.

Aceasta trebuie s'o știe Ungurii, de nu vor să se mulțumească cu ce au și cu ce de drept li-se cuvine.

Și să mai știe Ungurii că chiar dacă li s'ar da foc tuturor tratatelor de pace, ei nu vor mai lua nici un petec de pământ de aici și atunci sigur va flutura steagul românesc, pe malurile Tisei.

Gheorghe Atanasiu.

Popor Român!

Nu-ți spun multe! Ți-e capul amețit de otrava politică și ești ostenit de nu-ți mai găsești locul de zarva și frământările evenimentelor de tot felul. Dar bun e Dumnezeu, au trecut și ele. Odată instalat în scaunul său M. S. Regele Carol al II-lea, o eră nouă de liniște, de pace, de iubire frățească și de speranțe într'un viitor mai fericit, pare a începe. Crezi însă, că de acum vei putea dormi nepăsător în voia soartei? O, nu!

Ia aminte că un popor, ca și un individ: cu cât i se mărește bună starea, moșia, cu atât este mai invidiat, mai dușmănit, mai pândit de cei din jurul său, acum mai ales, când în urma ultimelor întâmplări, viitorul de aur al României pare asigurat.

Și neamul nostru care a fost dăruit dela Dumnezeu cu o moșie atât de rodnică, atât de poftitoare cum puține țări sunt pe lume, de când s'a născut, a făcut cunoștință cu lăcomia străinilor de tot felul, din care pricină, și-a dus viața numai în luptă, numai în sbucium.

Nu cred să fi fost popor mai bun, mai blând, mai primitiv și mai muncitor ca poporul român în vremurile când Dumnezeu i-a hărăzit clipe de pace, și iarăși mai dârzi și mai neînfricați apărători ai credinței și gliei străbune, puțini au fost ca Românii. Ne dovedește aceasta faptele marilor voevozi ai neamului nostru, care cu cete de câteva zeci de mii de oșteni, trimiteau pe lumea cealaltă oști de sute de mii de păgâni, veniți ca omizile, ca lăcustele, pe mânoasele câmpii ale scumpei noastre țări.

Și, tot trecutul, ne spune că părghia cea mai puternică care a ținut strâns unit neamul nostru, i-a asigurat limba, obiceiurile și viața însăși, a fost credința.

Își dau bine seama despre aceasta dușmanii noștri, cari nu vor să vadă o Românie Mare, frumoasă, bogată și puternică și au început să lucreze pe toate căile, la măcinarea acestui ciment care leagă temelii statului nostru. A născocit pentru acest scop o mulțime de secte cum sunt: adventiștii, baptiștii, pocăiții, etc. care au început să se infiltreze și în sate, unde românismul era mai sănătos și creștinismul mai adânc sădit în sufletul omului, să ne destrame credința, să ne separe astfel unii de alții, să ne slăbească, ca să ne poată supune.

Adică, să vezi cum jupân Ițig sau Șloim, vine din cine știe ce parte a lumii, gol pușcă, își deschide în satul tău de oameni harnici și cinstiți, o prăvălie cu tot felul de drăcii din care nu lipsește otrava omorătoare a alcoolului, cu vorbe de ludă vicleană te amăgește și te face în câțva timp mușteriu lui, undă ajungi să-ți prăpădești în sedere vromea de muncă și banul agonisit cu trudă, ba ajungi și dator și-i cari tot ce ai mai bun în casă, îi dai vite, pământ, îl vezi pe el în câți-va ani bancherul atotputernic, a tot făcător și stăpânitor în satul tău drag; iar tu Române, din om cum se cade, un calic în sapă de lemn, care în fața acestei decăderi, după teoriile adventiștilor, să stai cu mâinile încrucișate și să zici liniștit: „Știe

Domnul”, Apoi nu este aceasta cea mai ticăloasă nesimțire? Cea mai josnică lașitate?

Oh! De aș putea închege în vorbe durerea ce simt când văd că ziarele strigă sgomotos și însuși parlamentul, în loc să fie lăsat să lucreze liniștit pentru binele țării, e asaltat de protestele jidovilor și jidoviților, pentru că unul de ai lor a fost atins, pe când bietului Român i se nesocotește tot ce are mai bun și mai sfânt pe suflet, este făcut slugă în casa lui, batjocorit de toți, fără să se audă din vre-o parte, cea mai mică șoaptă de împotrivire!!

Tristă situație și din nefericire destul de adevărată.

Iată de ce dar, marele Român A. C. Cuza, profesor universitar din Iași, a înghesbat „Liga Apărării Naționale Creștine” și se străduiește să ne trezească din complecta lipsă de mândrie națională în care ne-am pogorât, să venim la simțire și prin lumina adevărului să vedem cruda realitate.

Pentru aceasta, a luat ființă L. A. N. C. care prin organele sale, țintește la luminarea și ridicarea prin cultură a Românilor de pretutindeni, la reaprinderea în sufletul românismului, a focului sacru al iubirii de patrie, fără de care o națiune nu poate fi liberă, activă și puternică.

Ion I. Marinescu
inv. R.-Vâlcea.

Din Petriș (jud. Arad.)

In atențiunea Inspectoratului Muncii.

Există pe Valea Petrișului o firmă de exploatare forestieră de care s'a mai vorbit în coloanele acestui ziar. Inspectorul muncii credem că o știe. E firma „Grünstein Bela și Fii”. Ceeace nu știe Inspectoratul muncii e felul cum interpușii acestei firme exploatează nu numai pădurile ci și lucrătorii angajați la muncă grea și plățiți cu infime salarii din sumele fabuloase cari le câștigă în urma lor.

În 21 Iunie au fost plătiți muncitorii. Cu această ocazie au constat că contravaloarea muncii prestate a fost redusă în mod arbitrar cu 14 procente.

Cum muncitorii au fost angajați de firmă cu o sumă fixată la intrarea în lucru, atât pentru lucrul cu ziua cât și pentru lucrul în acord, și cum aceasta sumă a fost redusă de firmă cu 14 procente, la lucrul făcut sau zilele muncite deja, actul săvârșit nu constituie decât o fraudă în dauna muncitorului român.

Atragem atențiunea Inspectoratului Muncii asupra abuzului săvârșit și de data aceasta de firma jidovească „Grünstein Bela și Fii” pentru a interveni ca modificarea contractelor de muncă să nu aparțină exclusiv reprezentanților ei, deoarece în cazul de mai sus muncitorul român a fost frustrat cu 14 procente din banii cari îi aparțineau.

Faptul în sine constituie un delict, cerem imediat sancțiuni, iar sumele reținute să se plătească muncitorilor.

NICI UN AC. DELA JIDAN,

sforțările noastre necesare pentru a-l atinge.

„Astăzi, când tu stai printre Maestrii-șefi, străduințele tale trebuie să sporească ca intensitate și pentru a-ți preciza bine tendințele, asigurând în același timp succesul lor și trîmful lor, noi îți vom rezuma într'un chip limpede Marea Lumină a inițiierii supreme.

„Tu ești Dumnezeu tău, Pontiful tău și Regele tău însuși. Rațiunea ta este singura regulă a Adevărului, singura cheie a științei și a politicii.

„Poftele tale și instinctele tale constituie singura regulă a Binelui, singura cheie a progresului și a fericirii:

„Tu trebuie să înțelegi și să în-

terpretezi precum urmează sfânta noastră deviză:

„*Libertate*, armă atotputernică, cu care noi am răsturnat lumea, înseamnă:

„*Independența* fără margini și restricții, sustrasă la ori-ce fel de autoritate.

„*Independența spiritului*, care nu ar putea fi stănjănită prin nici o revoluție, nici limitată prin nici o dogmă.

„*Independența voinței*, care nu se supune la nici o putere, care nu recunoaște nici Rege, nici Papă, nici Dumnezeu.

„*Independența personalității*, care a sfărâmat toate lanțurile ce o țineau încătușată, lanțuri fizice și lanțuri morale, lanțuri ale Pământ-

tului și lanțuri ale Cerului, pentru a realiza independența Omenirii prin desrobirea ei absolută și deplină.

„Prin ajutorul *Libertății*, ca părghie, și prin pasiunile omenesti, ca punct de sprijin, noi vom răsturna pentru totdeauna pe Regi și pe Preoți, acești inamici neînduplecați ai neamului omenesc, mai funești pentru omenire decât tigrii pentru celalalte animale.

„*Egalitate*, instrumentul atotputernic cu care noi am transformat lumea, înseamnă:

„*Egalizarea proprietăților*, căci drepturile omului la pământul comun, ca cetățean al unei singure și aceleiași lumi, ca copil al unei singure și aceleiași mame, sunt mai

vechi și mai sacre decât toate contractele și tot dreptul nescriș, și prin urmare aceste drepturi trebuie restabilite, pe când contractele trebuie rupte și dreptul nescriș trebuie desființat.

„*Egalizarea averilor*, prin echilibrul proporțional al salariilor, prin desființarea complectă și radicală a dreptului de succesiune, prin exproprierea tuturor societăților financiare, prin adaptarea la solidaritatea națională a fiecărui popor, a băncilor, a cancelariilor, a transporturilor, a asigurărilor și a minelor.

(va urma)

Rugăm achitați abonamentul!

„Deputații“.

Ii cunoașteți cine sunt? Acei cari nu de mult colindau prin satele și prin casele voastre, rugându-vă să vă fie milă de ei, să le dați votul și să-i faceți „domni“ mai mari. Vă mai aduceți aminte de acei ce veniau pe la voi și vă îmbătau cu apă rece; cu tot felul de fleacuri și minciuni, spunându-vă că vă sunt mai mult ca frații? Vă amintiți cum li se spărga gura zicând că dreptate nu mai este, că bine în țară nu va mai fi, până nu-i veți pune în scaune. Cum vor ajunge acolo și se vor înțepeni cum se cade, de bine mult ce o să fie pe țară și pe voi, și câinii o să umble cu colacii în coadă.

Iată că acum sunt acolo, unde le-a pofțit inima, căci din mila voastră au ajuns deputați în sfatul țării. Se mai țin însă de cuvânt? Unde le sunt făgăduiele pe care le-au făcut? Mai stau de vorbă măcar cu voi? Ei sunt întocmai ca țiganul, care îndată ce a ajuns căprar nu te mai poți apropia de el. Acum numai au lipsă de oameni și de popor, nici nu mai vor să știe de lipsuri și de necazurile alegătorilor pentru că au ajuns milionari și nu mai sunt sărăntoci ca mai înainte. Au avuții ca în povești, cu palate, automobile și moșii ca grofii. Voi ați rămas tot cu sărăcia, tot cu nevoile, tot cu munca grea, cu lupta mare pentru a vă câștiga cu sudoare bucată de pită pentru voi și copiii voștri.

Dar dacă sunt în stare să mânânce atâta bănet al țării, de ce nu-și fac măcar datoria? De ce dela muncă se trag înapoi, iar când îi vorba să-și primească plata, se tot indeasă înainte? De ce nu-și duc nerușinatele obraze acolo în sfatul țării și o lasă să fie goală? Pentru că nu au timp fiind că umbilă tot după gheșefuri. Legile la care trebuie să ne supunem se votează numai de vr'o câțiva, din câteva sute câți sunt. Plata însă o iau toți bine.

Ce s'ar întâmpla oare dacă în această țară, toți și-ar face datoria cum și-o îndeplinesc deputații? Ce ar fi atunci, când plugarul nu și-ar mai ara ogorul, când slujbașul nu și-ar mai face slujba, când ostașul nu ar mai merge la războiu? Ne-am prăpădi 'ntr'o clipă. Cei mici, când nu-și fac datoria, sunt pedepsiți și bine li se face. Este curată hoție când cineva nu muncește de loc și plata o primește. Acei deputați fură statul deci sunt niște hoți, dacă primesc plata și pentru zilele când lipsesc din sfatul țării. Unii chiar când merg acolo, cască de crezi că li se strâmbă gura până la urechi, ori tac tocmai ca peștii, căci nu am auzit să fi spus și ei ceva ca să apere interesele poporului, pentru care lucru s'au dus acolo.

Aceștia sunt trântorii cari mânâncă tot bunul adunat de voi locuitori, harnice albine.

Aceștia sunt păduchii cari trăesc cu unghiile băgate adânc în carnea ta popor român. Un păduche de acesta mânâncă într'un an, ce adună 10 sau 15 sate la olaltă, iar iar păduchii cei mai mari și mai grași, cei de neamul mânănilor, busuicoștilor, dobreștilor, ori cămărășeștilor mânâncă din gata, tot ceea ce au putut aduna într'un an prin dări, locuitorii dintr'o plasă sau două.

Dar păduchii se pot înlătura și țara noastră va ști cum să se tapede de ei.

Iuliu Achim, inv.

Să Trăiți Măria Voastră!

Să domniți în pace Sire,
Cu glorie și mărire,
Peste noi și Țara noastră.
Mâna sfântă Vă proteagă
Mulți ani, mulți ani, să ne reagă
Dreptatea... Măria Voastră.

Dinastia-Domnitoare,
Lucească, ca sfântul Soare
Peste națiunea noastră,
Iar în scumpa Românie,
Românul stăpân să fie,
Că e 'n drept... Măria Voastră.

Avem un scump Rege 'n lume,
Unica Țară ș'un nume
Și sfânta deviza noastră:
— Trădătorii de Neam și Țară,
„Până'ntr'unul să dispară!
Că-i de ajuns... Măria Voastră.

Noi dorim ca libertatea,
Adevărul și dreptatea,
Să domnească 'n Țara noastră,
Și 'ntre noi să nu mai fie,
Ură, pismă și mânie,
Ci pace... Măria Voastră.

Fii celor din Mărăști,
Olt, Oituz și Mărășești,
Ne bazăm, speranța noastră,
Pe Cerescul nost Părinte
Și a părinților morminte.
Să Trăiți!.. Măria Voastră...

Și jurăm!.. că, pentru Rege,
Națiune, graiu și lege
Și scumpă — Patria noastră,
Ne jertfim toți!.. mic și mare,
Pentru a lor apărare,
Ca eroii! Măria Voastră,
N. Vlaicu Ienopoleanu.

Măria Ta!

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

Cât ai privi în lung și lat,
Pământul ni înstrăinat,
Și vin jidanii... vin mereu
La noi... și noi, muncim din greu.
Suntem uitați de Dumnezeu,
Și e păcat!..

Cei morți, sub glie putrezesc;
Cei vii... la moarte se gândesc,
Pustii, sunt horele în sat
Și doinele le-am îngropat
Pe strunele ce odihnesc
Și e păcat!..

Dreptate, nu e pentru noi
Și ne stropesc toți cu noroi
Ce-aveam mai bun ni s'a furat
Cămătarii, ne tot bat
Ne ducem traiul în nevoi
Și e păcat!..

Jidanii, beau și chefuesc,
Și țara o secătuiesc.
Dar de 'ntrebat nu ne-a întrebat
De-am fost flămânzi, sau de-am
[mâncat;

Feciorii, pela porți cerșesc
Și e păcat!

În fiecare plânge-un mort,
Și greu samantul toți îl port,
Dar cine ne-o fi blestemat

Mândria, să ne-o fi uitat?..
Străini suntem, străini la port
Și e păcat!..

Nu știm cum poate om scăpa
De lude azi Măria Ta?!
Pământu 'ntreg ni l'a spurcat
Și noi tăcuți... doar am oftat
Și greu se sbate nația
Și e păcat!..

Cei ce-au murit, La ce-au murit,
Să-și vadă neamul cotropit?..
Ei, pentru asta au luptat,
Să n'ăibă loc de îngropat?..
Copilul lui e urgisit
Și e păcat!..

Le știe chinul codrii deși,
Și munți pleșuvi și urieși;
Pământul tot... în lung și lat,
Cu sânge cald, a fost udat,
Uitați sunt azi acei plăeși,
Și e păcat!..

Și e păcat de jalea lor,
Căci jalea lor... i-a tuturor
Pe când acei ce ne-au trădat
Găsit-au loc de răsfățat
În țara celor care mor
Și... e păcat!..

V. P. Vrancea.

Ajungă-vă!..

de Vintilă Petrescu-Vrancea.

Neam român din patru vânturi, nu mai sta în nepăsare
Hai ridică-te odată, dela mic până la mare,
Să stărpim nemernicia, ce s'a incubat în țară;
Căci jidani setoși de sânge, ne sugrumă, ne omoară
Să oprim pe loc năvala ce așteaptă la hotară:
Neam viteaz și bun și mare... vom rămâne fără țară!..

Vom rămâne fără cruce, fără limbă, și-i rușine,
Ca un neam născut din Roma, unor lași să se închine,
Unor lași ce 'n lumea toată, înălțat-au flamuri roșii:
E rușine; e rușine, și ne-or blăstăma strămoșii!..

Ridicați-vă ca unul, și porniți fără zăbavă,
Să scăpați creștinătatea, frații toți, d'această pleavă;
Să scăpați din mâini întinse, astăzi odoarele sfinte,
Să se bucure și morții, fără candeli pe morminte!

Ce mai vreți... nu vă ajunge?.. Pentru voi e numai jale,
Pentru voi, nu-i loc în țară, și dreptatea n'are cale;
Pentru voi, urmașii vrednici alui Decebal... Traian
Nu-i nimic... decât doar hulă; totul e pentru jidan!..

Tot din țara românească, e a lor, ș'a lor e răsul,
Nouă, ne rămâne jalea, sbuciumul, chinul și plânsul
Pela porțile închise, ferecate cu lăcate,
Noi cerșim amara pâine, și un dram de bunădată!..

Ce-am ajuns, spune române, și voi stâlpi ai cafenelii,
Guvernanți, născuți în vremea leneviei și spoelii,
Patrioți de buzunare; filozofi fără cuvinte;
Uriasi ai cugetării, dar în cap fără dram de minte,
Fanfaroni cu ceafa groasă, și obraz „dija“ subțire...
Ce cu-a voastră 'ntelepțiune, ați pus lumea în uimire?!..

Azi când toți adusam jertfă, lutului un nou lut;
Când viața o începem, acuma dela început;
Când pe trupuri săngerate, înjghebat-am altă țară,
Când al nostru-i tot amarul, jalea fără de hotară,
Să mai stăm în nepăsare, ne vor blăstăma strămoșii;
Guvernanții, vor ca mâine, să ridice flamuri roșii,
Că au inima de câine, și plățiți au fost de lude
Să ne bată, să ne'njure!.. Ei nu știu ca să asude
Ținând seceră în mână, cum o țineți voi cu toți!
Voi sunteți rușinea țării, însă Ei, sunt patrioții!..

Sculați toți din patru vânturi, că ajungam de ocară!
Jidănimea ne sugrumă, năvălind la noi ca spuza:
Sculați morților, nu-i glumă, căci rămânem fără țară,
Să'nviem bătrâna Dacie, vechea Sarmisegetuza!..

Oameni nechemați.

Mai deunăzi un Consilier județean, crășmar de profesiune, mi se lauda: „Eu am deschis cărciumile, în Repaus-Duminecal!“ Da, îl înțeleg.: Când crășmarul a ajuns tocmai consil. jud. Are tot dreptul să tragă jar și pe lângă oala lui, că doar ajuns și el la vatră nu va tot sufla numai în foc pentru alții.

Vai și amar însă de capul care este spălat de mâini murdare! Știm cu toți că în Țara Românească obligativitatea învățământului se estinde până la șasăsprezece ani și cum pe multe locuri hora tinerimei se ține tocmai în cărciuma deschisă în Repaus-Duminecal, sau că se ține (din purtarea de grije și marinimositatea cărciumarului) tocmai în imediata apropiere a cărciumii, să nu se mire nimenea că va vedea, la hora juni amețiți de beaură și auzi de atâtea fapte rele și de atâtea fete stricate. Stricăciunea a intrat chiar între obligații la învățământul primar și amvonul și catedra nu mai pot lucra cu bun efect împotriva relelor, protejate cum s'ar zice.

Arză-o focul de politică cum ne mai orbește! Se prea poate însă că nici pretura, nici prefectura nu știu nimic de toate acestea. Cei mai mulți prefecți și pretori sunt oameni mult mai rezonați decât să se preteze la permisiuni de acest fel. Știu însă de acestea stări: dascălul, preotul, notarul și jandarmul. Știu, dar prea puțini vreau să înțeleagă!

Cei doi dintâi ar fi factorii locali cei mai chemați să se îngrijească de îndreptarea moralei și de buna educație la sate. Ei au aflat însă că le este mai comod să nu se amestece „în treburile oamenilor“, căci mulți sau amestecat și s-a întâmplat că au avut mari neplăceri ba chiar nu li sa dat dreptate. Notarul?.. Ce poate el face, când cărciumarul este chiar consilier județean? Când cărciumarul este mâna dreaptă a deputaților și când de atâtea vreme se știe că „O mână spală pe alta!“ În fine, jandarmul, bine să grijască până unde îndrăznește, ori „din interes de serviciu“ va fi transformat. Toate acestea le pot dovedi cu cazuri concrete!

Cine să poarte dar grije de morala și educația publică? Iată ce pătesc aceia ce fac pe naivul și lasă grija smântânii pe seama pisicilor!

Hora se ținea cândva în preajma bisericii la umbra vreunui arbore sau în vre-o casă privată de parte de ori ce interes al cărciumarului. Chiar cei mai în vârstă, adineauri se îndeletniceau cu sporturi și cu alte ocupații iar azi toată vlagă noastră tinde să se topească parecă în cărciumă.

Ori este bine așa ca o biată fetiță, nevinovată ca un crin, încă de școală, să inspire, baccilii ofticoșilor din cărciumă, să se adumbrească de putoarea alcoolului și mai vârtos să audă toate trivialitățile coșofanelor îmbetate de alcoolul spirtarilor în majoritate jidani?

Frivolitatea este expusă ca pe podium în cărciumă, cele mai multe boale ce ne pasc acolo își au patul cald al răsădului și „Cei Mari“ ai noștrii îngăduie ca talpa țării: „Țăranul“ necunosător de mai bine să se expue încă de copil la toate acestea rele!

Din principiu bine conceput, hora nu poate avea loc la cărciumă și nici în casă pusă la dispoziție intru acest scop de crășmarul interesat. Preotul și învățătorul ar trebui obligați să supravegheze hora! Și aceasta mai vârtos azi când Repausul-Duminecal, în cărciumi, nu se respectează. Cine nu poate percepe acest adevăr este intrat în serviciul păcatului și nu vrea să înțeleagă că Statul în politică Sa de instruirea și educația cetățenilor Săi nu se poate orienta după micile interese egoiste „a jarului de la oală“ ci se va orienta din directive moderne emanate dela popoarele prospere.

Adevărat că Statul nostru se razimă prea mult în venitele sale

INFORMAȚIUNI

pe produsele alcoolice, dar nici o dată Statul Român nu va uita că cetățenii săi nu pot fi robii alcoolului. Prin biserică și școală caracterul să crească și cu multă cheltuială și căruțana dărâmată cu ușurință în o singură zi tot ce s-a clădit dincolo într-un an de zile. Unde este aici câștigul, unde e rezonul?

Domnilor! Coregeți-vă greșul, trageți la brazdă! Nu lăsați datori voastră în seama celor neche-mați și interesați chiar!

I. 930.

V. V.

Rugăm achitați abonamentul și trimiteți, cari puteți câte-o sumuliță și pentru fondul de rezistență.

Exportăm muncitori

Azi în 26 Iunie 1930, în 8 vagoane de marfă, au plecat din Valea Jiului spre Franța aproape cinci sute de muncitori — oameni în floarea vârstei. În gara din Petroșani, era atâta lume adunată, prieteni, cunoscuți sau neamuri cu aceia ce luau lumea în cap pentru a și câștiga pâinea de toate zilele. Nici plânsetele, nici tânguirea nu lipseau din sufletele, celor ce plecau, sau care rămăneau acasă.

Era o jale amară în gara Petroșani, o jale cum poate nu s'a văzut decât în vara anului 1914 când s'a făcut mobilizarea generală.

Văzând aceasta scenă, fără să vrei te întrebi, unde merge acest popor? Pentru ce în Franța unde șomajul, sau lipsa de lucru, e cu mult mai accentuată ca la noi, se caută muncitori români? Nu avem noi ce face cu miile de brațe vi-guroase, ce ne părăsesc țara, din lipsă de lucru?

Oare șoselele noastre, căile noastre ferate, zidurile noastre publice și private, râurile noastre, câmpiile noastre, bălțile cele numeroase, sunt ele în cea mai bună ordine, fără vre-o lipsă de refacere, de îndiguire, drenare sau regulare? *Răspundeți Dilor miniștri, exportatori de Români!*

Cum se tolerează libera petrecere în țară a zeci de mii de streini cu pașapoarte — veniți aici ca muncitori în fabrici, în mine sau la câmp, cât timp românii sunt exportati? Băgați bine de seamă domnilor guvernanti, că începutul exportului de muncitori a fost mai greu, — căci dacă cei plecați în țări streine vor scrie celor de acasă, că se bucură de un câștig mai bun, de un trai mai lesnicios, de un tratament mai omenesc, emigrarea muncitorilor se va face în masse nebănuite de mari.

În caz de lipsă, veți căuta să îi opriți dela emigrare, sau să îi aduceți înapoi; dar veți mai putea? — va fi prea târziu!

Deci să nu vă bucurați, că se împutinează numărul șomerilor — al celor fără de lucru, al „vaga-bonzilor“ nu; căci aceștia nu merg în Franța. — Șomeri, deaceia cărora nu le place lucru, au fost când e lumea și vor fi în veci pururea, de nu cumva se va introduce munca obligatorie și la noi în țară.

Noi cei din Liga Apărării Naționale Creștine, protestăm cu toată energia contra metodei adoptată de guvernul zis: național-țărănist, de a exporta muncitori români. Noi cerem exportarea grabnică a jidanilor din țară. Noi cerem încetarea risipei banului public — cu penzile de sute de milioane date maghiarilor ce n'au depus jurământul, cu alte sute milioane date unor persoane care nu sunt avizate la pensii, cu diurne, cu misiuni în străinătate, cu fraude de tot felul. — Noi cerem exportarea comuniștilor, și darea de lucru fiilor nașiei noastre.

St. Penes.

Rugăm achitați abonamentul!

— *Aflăm cu deosebită plăcere*, că un distins tânăr din Arad, Dl. Ionel Spătariu, a fost promovat în ziua de 1 Iulie a. e. de către Universitatea Italiană din Bologna, doctor în medicină. Numitul este fiul agului secretar al comitetului școlar județean din Arad, al Dlui Valeriu Spătariu.

Transmitem fericitei familii urările noastre, exprimându-ne speranța, că noul promovat va înmulți numărul intelectualilor arădani, dornici de progresul neamului nostru.

— *Ungaria vrea să facă un împrumut în străinătate de aproape 20 miliarde lei și aceasta în scopul ca să se înarmeze — cum se zice — până'n dinți.* Numai să nu i se facă rău și să nu-i pice și dinții după atâta pregătire de război!

— *Dl ministru de finanțe a dat ordin circular ca autoritățile să nu elibereze nici un act public și nici o sumă, până ce solicitatorul nu dovedește că este la curent cu plata impozitului global.* Adecă iară altă „gloabă“ pe capul nostru. Sărmanii de noi contribuabili! Dar oare unde vor fi mergând atâția bani?!

— *Luni în 30 Iunie după cetera Mesajului Regal, Corpurile legiuitoare au luat vacanță până la... toamnă.* Oare? Par'că nu ne vine a crede că va putea exista țara și dacă nu vor funcționa... ele! Vom vedea!

— *Dela 27 Iunie crt., direcția generală C. F. R. a aprobat ca toate cerealele, afară de grâu și fasole, exportate prin porturi sau frontiere de uscat, să fie taxate cu o reducere de 10 la sută din tariful de export; aceasta numai până la 1 August 1930.*

Reducerea se aplică pe cale directă de cartare și numai din taxele de transport propriu zise, nu și din accesorii și numai acolo unde se aplică direct tariful de export.

Aviz, jidanilor exportatori de cereale! Bieții români nu se ocupă cu așa fel de afaceri.

— *Dl Vintilă Brătianu a cerut să fie primit în audiență la Rege cu care ocaziune se zice — că va cere „ertare“ pentru „boacănele“ făcute la reîntoarcerea M. S. Regelui.*

Vezi românul este tot român și atunci când îl cheamă Vintilă Brătianu, la urmă îi vine mintea! „Spät aber doch“!

— *Jidanii din Arad se înscriu cu grămada în partidul sionist, eșind din partidul maghiar.* Ungurii se tângue amar din cauza aceasta.

Nouă ne este tot una și zicem: „ai lor să fie“!

— *Parlamentul a încasat dela 15 Noembrie până când își luă „sănătate bună“ cam 200 milioane.* Măi! măi! ce lucruri bune ar fi putut face țara cu banii aceștia!! Pagubă de ei!!

— *Consiliile de ministru în viitor vor fi prezidate de M. S. Regele.* Hotărârea aceasta a Majestății Sale a umplut de bucurie inimile celor setoși după adevăr și dreptate.

Trăiască M. S. Regele Carol II.!!

— *Cică în ultimul timp s'a observat, pe malul stâng al Nistrului, mișcări de trupe sovietice, cari fac exerciții de tragere în apropierea satului Voroncău din Ucraina.* Pe semne vreau urșii să se scalde.

Semn rău. Vom avea căkuri marii...

Bine că dl Maniu și-a realizat aproape în întregime programul...!

— *Taxele de export au fost reduse:* Grâul și secara dela 2800 la 1000 de Lei pro vagon, porumbul și ovășul dela 2800 Lei la 1400 Lei, iar orzul complet desființat, deci liber fără nici o taxă.

Aviz tot jidanilor!

— *Atragem respectuos atențiunea Dlui ing. inspector Hristea, dela Insp. 5. T. Arad asupra faptului că d. Varjassy Al. (al cărui tată ca fost tunc, cfr. n'a voit să depună jurământul de fidelitate statului român) cu ocaziunea unei convorbiri avute în zilele trecute cu un crezut prieten al său, a folosit astfel de expresiuni referitor la viitorul țării noastre și valuta ei încât ar fi demn mai curând să înfunde pușcări, decât să ocupe și pe mai departe postul de șef al biroului de secretariat T. 1.*

Notăm că din familia respectivă cel puțin tot în a 3-a lună pleacă cineva la Budapesta...

De altfel noi n'am mai avea încredere nici în *Dl Balogh șeful biroului T. 3* al contabilității, al cărui frate Balogh în urma complicității la fraudele comise cu listele de plată la Div. 5 B. — banda Müller et comp. — a fost judecat la 1 an temniță grea — reclusiune.

— *Sronurile că ungurii vor să aducă cu ori ce preț pe tronul țării lor pe Otto de Habsburg* produce mare vălvă. Unii afirmă că ar fi susținuți ungurii în acțiunea lor de Italia, fiindcă Otto va lua de soție pe fiica cea mai mică a regelui italian, apoi de Germania ca foști și viitori aliați, ba chiar și de Anglia.

Ei bine, Mica Antantă trebuie să știe are Otto — preste tot un Habsburg — dreptul să recupe tronul ungar ori ba? Dacă-l are să meargă sănătos, dacă nu îl are, să nu se facă prea multă vorbă pe chestiunea aceasta, ci simplu să se împiedece cu forța armată și numai o încercare ca cea de sus. Noi nu credem ca Ungaria să-și facă de cap, că Doamne! amare vor fi urmările!

— *Tribunalul din Samaranda (Rusia) a condamnat la moarte pe președintele de tribunal Kasimirov, pe procurorul Șaripov, pe avocatul Spandonov și pe doi negustori de blănuri.*

Aceștia din urmă fuseseră dați în judecată pentru speculă și au mituit pe magistrați, cari i-au judecat. Bravo!!

— *Regele și Regina Angliei, însoțiți de membrii familiei regale, au asistat la ceremoniar religioasă pentru redeschiderea catedralei sf-tului Paul, care timp de 5 ani a fost închisă din cauza reparațiilor ce i s'au făcut.*

La ceremonie au participat peste 100 de arhiepiscopi și episcopi din toate părțile lumii, precum și d. Macdonald, președintele consiliului, membrii guvernului și numeroase personalități politice.

Foarte pitoresc a fost cortegiul format dintr'un grup de peste 100 de lucrători în haine de lucru. Acești lucrători sunt chiar acei cari au realizat lucrările de restaurare. Lucrătorii au fost în mod special menționați în rugăciunile clerului.

Lucrările de restaurarea catedralei a costat o jumătate de milion de lire, cam 500,000 milioane lei.

— *Corpul celerist* profund nemulțumit de tratamentul vitreg ce i se aplică prin răpirea celei mai mari părți din drepturile câștigate: respectarea sărbătorilor, orele suplimentare, mandate de transport pentru lemne, permisele libere pentru tren, cari în loc de 12 pe an s'au redus la 6 pe an, ba s'au redus chiar și leafa personalului, ceea ce nu s'a mai pomenit în altă țară de ordine și de dreptate, și-a formulat în repetate rânduri revendicările și le-a adus la cunoștința celor în drept. Toate demersurile, însă, au rămas zadarnice.

De data aceasta s'au hotărât să trimită o delegație la M. S. Regele, spre a-l aduce la cunoștință suferințele și nedreptățile corpului celerist din țara românească.

Fiecare d. abonant este rugat să ne câștige cel puțin un abonant!

Biblioteca
Arad

Nr. 1340—1930.

Publicațiune.

Primăria comunei Aradul-nou, aduce la cunoștința generală, că în ziua de 15 Iulie 1930 orele 10 în localul primăriei se va ține licitațiunea publică cu oferte închise și sigilate, pentru furnizarea a lor 20 (douăzeci) vagoane lemne de foc calitate I. esența cer crepate și transportate la Gara Aradul-nou.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic între orele 8—12 și 15—18 în zile de lucru, în biroul primăriei.

Aradul-nou, la 24 Iunie 1930.

Primăria.

Nr. 1416—1930.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 15 Iulie 1930 orele 10 se va vinde prin licitațiune publică orală la primăria comunală Aradul-nou un armăsar roib de 7 ani și un armăsar negru de 5 ani proprietatea Composesoratului Urbarial Aradul-nou.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile Legii Contabilității publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic în orele de lucru în biroul primăriei.

Aradul-nou, la 25 Iunie 1930.

Președinte.

Publicațiune.

Comitetul școlar din comuna Seleuș ține licitație publică cu oferte închise pentru confecționarea mobilierului necesar la școală.

Caetul de sarcini, împreună cu planul și devizul lucrărilor se pot vedea și copia în fiecare zi dela 10—12 a. m. și dela 2—4 p. m. la Direcțiunea școlii.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu Legea Contabilității, în ziua de 15 Iulie 1930, la școala primară de stat din comuna Seleuș.

Seleuș, la 28 Iunie 1930.

Ioan Sandru ss.
președinte.

Dimitrie Jugu ss.
secretar.

La firma:

MARCU BOTA

Prăvălie de ghete, pălării și modă A R A D, B-dul Regele Ferdinand No. 27-puteti cumpăra cu livretul, fără bani în număr.

—o— PANTOFI EFTINI!
Pentru copii dela 120 lei în sus
dame 380
" bărbați " 380 "

precum și pantofii dașe

Biblioteca Culturală, pentru
Arad 48